

عنوان مقاله:

بررسی اثرات رشد اقتصادی بخش کشاورزی بر بیابان زایی در ایران

محل انتشار:

مجله تحقیقات اقتصاد کشاورزی، دوره 12، شماره 46 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

فرزانه گرگانی - دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی ساری

حمید امیرنژاد - گروه اقتصاد کشاورزی، دانشکده مهندسی زراعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

مهسا تسلیمی - گروه اقتصاد کشاورزی، دانشکده مهندسی زراعی، دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی ساری

خلاصه مقاله:

چکیده: بیابان زایی به روند تخریب اکوسیستم های شکننده و ناپایداری گفته می شود که در اثر تغییر کاربری یا فشار بر روی اراضی توسط دخالت های انسانی گسترش می یابد و در نهایت منجر به کاهش تولید بیولوژیک می گردد. در بعضی از نقاط زمین با گسترش بیابان ها، تولید مواد غذایی کاهش و منابع آب خشک می شوند، در نتیجه جمعیت ها به سمت مناطق دیگر حرکت می کنند. این مهاجرت ها با توجه به ظرفیت محدود شهرها برای ارائه امکانات و خدمات مشکلات جدی اجتماعی اقتصادی در پی خواهد داشت. در این پژوهش رابطه بلندمدت و کوتاه مدت بین متغیرهای بیابان-زایی، تولید ناخالص داخلی بخش کشاورزی، مساحت جنگل، متوسط بارش سالانه، سرمایه گذاری انجام شده برای مقابله با بیابان زایی در قالب فرضیه محیط زیستی کوزنتس و با استفاده از الگوی خودرگرسیون با وقفه های توزیعی داده های پانل (ARDL PANEL) در سال های ۱۳۹۴-۱۳۶۵ برای استان های هم جوار با بیابان های ایران از جمله (تهران، خراسان، کرمان، یزد، اصفهان، سیستان و بلوچستان و سمنان) مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج نشان داد که شکل لا معکوس فرضیه محیط زیستی کوزنتس در استان های مورد مطالعه در بلند مدت تایید می شود.

کلمات کلیدی:

گسترش بیابان، رشد اقتصاد کشاورزی، فرضیه محیط زیستی کوزنتس، روش خودرگرسیونی با وقفه های توزیعی داده های پانل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1908994>

